

Tisza Kálmán miniszterelnök bemutatja az ország közegészségügyi viszonyairól (1877. év második felében, és az 1878 ik évben) szóló jelentést. — E jelentés önálló könyvalakban fog kinyomatni.

Csáky László gr. az összeférhetlenségi bizottság elnöke beadja a bizottság jelentését Csiky Kálmán sepsi-szt.-györgyi képviselő összeférhetlenségi ügyében meg-ejtett vizsgálatról. A bizottság összeférhetlenséget nem tálált ez ügyben.

Paluer Tivadar igazságügyminiszter két javaslatot nyújt be: a gyámsági és gondnoksági ügyekről szóló 1877. XX. t. ez. módosításáról, — és az uszóról.

Ezzel az ülés véget ért. A holnapi ülés tárgya lesz a pénzügyi bizottság általános jelentése az 1882. évi állami költségvetésről.

Városi rendes közgyűlés.

Debreczen, jan. 12.

Főispán 4 óra után megnyitván a közgyűlést, mely első volt ez új évben, üdvözi a bizottsági tagokat ez alkalomból.

A tárgyszorozat felolvasása után, olvastott a polgármesteri múlt évi jelentés; mely után felszólal Dr. Ozory István, kérdvén, vajjon a számvéoi állás betöltésére nézve fog-e intézkedés tetetni, és pedig mielőbb, minthogy ez állást felette fontosnak tartja. A kérdésre főispán azt válaszolta, hogy ambar ez állásnak helyettesítés utáni betöltése az ő kötelessége lévén, mégis bevárni óhajja e tekintetben a tanácsnak jelentését.

A polgármesteri jelentés tudomásul vétetett.

A miniszteri rendeletek a görög és román konzulok kinevezéséről, Komárom város szabályzata a házaiasról, a gyám pénzügyi 1880. évi mérleg jóváhagyásáról, a torak és togak összeírásáról, a gyulai, Macs és Hegyes pusztáknak a város törvényhatósága alá kebelezéséről, a közmunkaváltás tartozások kivetéséről, tanácsai véleménynyel, tudomásul vétettek.

Az árvaügyek alásáról szóló negyed-éves jelentés tudomásul vétetik.

A magánlevéltári bizottság évi jelentése tudomásul vétetett.

Az 1882. évi legeltetési rendszabály tudomásul vétetett.

A fővárosi bizottság megalakítására nézve a tanács ajánja e bizottság tagjainak meghagyását. E fogadtatik.

A közigazgatási bizottságba tisztügyész helyettesül Ujvári István megválasztatott.

A városi kisdödvöröl felolvasott jelentés tudomásul vétetett.

A varga utczai házirtokosoknak a esős földnek nevékre leendő írása iránti kérvényre felolvasott véleményes jelentés tudomásul vétetik.

Nagy Józsefné segélyt kérő folyamodványa elutasítottatik.

Polgárosítottatik:

Balog Janos, Kéki Sándor, Apródi Mihály, Varjas István Kovács Karoly.

A közgyűlés végén Dr. Ozory István bizottsági tag kérdést intézett a főispánhoz azirant, hogy a helybeli bortörök ügye mert nem volt a mai közgyűlésre tárgyalásra kituzve. Főispán ki a nála személyesen is jart bortöröknek megígérte, hogy ügyök tárgyalatni fog, ki nyilvánítja, hogy maga is szerette volna, ha ez ügy tárgyalatott volna, de az a mai gyűlés tárgyszorozatában felvéve nem volt.

A polgármester megfajta a dolgot, mondván, hogy a tanács tárgyalván a bortörök ügyét, határozta, hogy az a közigazgatási bizottsághoz tétetik át, mint-hogy a kérdés oda tartozik.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

A törvény legújabb intézkedései.

A képviselőház tegnapi ülésén belett nyujtva több törvényjavaslat. A javaslatok megbirálás végett az igazságügyi bizottságnak adattak ki, s onnan kertülnek majd tárgyalás alá. E javaslatok főbb pontjait következőkben ismertetjük:

I. Az uszórások ellen

A ki másnak szorúságát, könnyelműségét, vagy tapasztalatlanságát kizsáknolvya, oly feltételek alatt hitelez, vagy ad fizetési halasztást, a melyek a részére engedett kölcsönös mérvü vagyoni előnyök által az adósnak vagy a kezesnek vagyoni romlását előidézni vagy elősegíteni alkalmas: az uszora vétségét követi el és 100 frttól 2000 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, vagy egy hónaptól hat hónapig terjedhető fogházzal büntetendő.

Ezenfölül a hivatalvesztés és a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztése is együltt vagy ktiön kimondható.

A ki az uszora előnyeit, szinlett ügylet vagy váltó alakjában rejtve körteti ki, vagy uszoras ügyletekkel üzletszerűen foglalkozik, vagy uszora vétsége miatt foglalkozik, két évig terjedhető fogházzal s ezzel kapcsolatosan 4000 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, valamint hivatalvesztéssel, és a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztésével is büntetendő.

Ezen felül az elitelt, ha belföldi és nem azon községi illetőségű, a melyben az uszora vétségét elkövette, ezen községből, ha pedig külföldi, a magyar állam területéről kiutasítható.

A hivatalvesztés és a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztése 1 évtől 3 évig terjedhet.

II. A kamat.

A kölcsönszerződésben, bármely időtartamra körtetik is az, a kamat mindig világosan évi százaléklaban fejezendő ki.

Ha az ekként határozottan ki nem tétetik: a kikötött kamat, ha rövidebb időre körtetett is ki, egy évre megállapítottnak tekintendő.

Ha a hitelező a kamatot a kölcsönzött töke mennyiségeig, megintés nélkül hagyta növekedni: elveszti azon jogát, hogy a tökétől továbbá kamatot követelhesen.

A perindítás napjától kezdve azonban ismét lehet kamatot követelni.

Kamatnak kamatja nem körtethető ki.

III. A korcsmai hitel.

A vendéglőkben, korcsmákban, vagy bármily italmérési helyiségekben, a vendégeknek kiszolgáltattott szeszes italok ára iránti követelések be nem perelhetők, ha az adós a hitelező irányában fennálló korábbi hasonló nemű tartozását, a szeszes ital kiszolgáltatása előtt nem törlesztette.

Szállodákban, vendéglőkben vagy korcsmákban szálló vendégek ellen a szállást adó által támasztható követelésekre a jelen fejezet határozatai nem alkalmazandók.

Napi szemle.

Jan. 12.

„Közösen.”

A krivoscsiei helyzet-megállapításánál előtérbe lépett azon fölfogás, hogy e maroknyi nép soha nem mert volna fegyverhez nyulni, ha nem bizik vala a maga „Hinterlandjában”, Herzegovinában és Montenegróban.

E körülmény a katonai körök fölfogása szerint, a hadi operációknak Dalmáciára való korlátolását semmiképen sem engedi meg.

És épen ez a pont az, amiből Ausztriának ama követelését származtatják, hogy a hadviselés költségei, — miután az operációk Herzegovina területéről s kiterjednek, — Ausztria és Magyarország által közösen, a quota arányában fődöztesenek.

Bécsben az ügyet a monarchia közös érdekének tekintik s ez az oka annak is, hogy a bécsi kormánykörök fölfogása olyan egyszerre megváltozott s hogy a hadügyminiszter állása megingott.

Montenegró és a fekelés.

Nikita montenegrói fejedelem hadsegéde, k itöbb nap óta Bécsben idözik, egy látogatója előtt oda nyilatkozott, hogy Montenegró politikailag és pénzügyileg nincs abban a helyzetben, hogy Krivoscsie és Herzegovina ellenében kordont huzzon. Az „insurgensek” — mondá az adjtárs — többszörös atyafiságban vannak s a mellett Montenegró a herzegovinai határos területeket a berlini szerződés előtt véres áldozatok árán szerezte meg, a berlini szerződés alapján visszadta, de azokról nem mondott le végleg. Montenegró a területére menekült insurgenseket le fogja fegyverezni, ép úgy mint Ausztria-Magyarország tette 1875 és 1877-hen a bosnyák menekülteket. Az élelmi szerek szállítását azonban az insurgensek számára Montenegró humanus tekintetéből nem tagadhatja meg.

Bécsből.

Bylandt hadügyminiszter egy bécsi közlemény szerint csakugyan benyujtotta volt lemondását. A hadügyminiszter emezérvü szerint az első koronatanács alkalomával több hadászati rendszabályt, nevezetesen a gácországi orosz határon az erődítéseket szükségességeknek mondotta. — Beck tábornagy ellenzete e tervet s keresztül vitte azt a nézetét, hogy ez erődíté-

sek nem sürgösek. Bylandt ezért nem jelent meg többet a katonai tanácskozásnál s kijelentette, hogy elbocsátását óhajja. Csakis Albrecht főgnök sikerült lebeszélni a hadügyminisztert komoly szándékáról.

A debreczeni színház nézőtere.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Kedves urambátyám! Kell-e okmányokkal bizonyitanom, hogy teljes életemben nem valami nagy barátja voltam — a színháznak. A Ring-színházi szerencsétlenség mégis megrázott a fejem tetejétől egész a kopásnak indult kölyök csizma talpáig, Haraszti tanár urnak a D—n múlt évi 245 számában olvasható cikkétől pedig egészen kilelt a hideg, mert hát még gondolatnak is borzasztó az, hogy miként menekülének az én debreczeni hazámfiak, ha a színházban nemcsak a hitevek, de a szoknyafélék is lángba borulnának.

Olvasva Haraszti tanár ur cikkeit, menten el is határoztam, hogy ebbe már én is beleszoklok. De hát ember tervez s az ördög elrontja a tervet — mondja Dumas, az öreg. Ijdedtemben olyan körmömméreg támadt a balszememen, hogy a jobbik is majd kiugrott tőle. Szerencse, hogy sikerült annyira reperálni, hogy most már én is beadhatom a szavazatomat.

Hja, bizony a debreczeni színház sem tűzmentes. Igaz, hogy nincs benne annyi gyujtogatás, miolta nem Dömjén Róza a „Legszébb”, de azért minden nap megtörténhetik, hogy az operettek kurta szoknyáiból lángba borul valamelyik diák gyerek, s kész a veszedelem. S vajon mit segít akkor az a két szál tűzoltó, kiknek teljes ornatusba öltözöttet öltási lelkesedése nem gravitál kifelé a coulissák közzül?

Ezenkívül olyasmi is rémlik előttem mintha egy diszokieveles tűzoltó (a szelidebb fajából) debreczeni felelős szerkesztőségem idejében sokat ráncigálta volna a tüleket, hogy miért nem parancsolok rá a színházi felügyelőre: Telegdi Lászlóra, az alkaptányra: Beer Kálmánra, s a fel. helyügyminiszterre: Tisza Kálmánra, hogy csináltassák meg már a színházi kutat. És bizony sohase vettem magamnak azt a fáradságot, hogy a coulissá titkokat egész a kuffenekéig tanulmányozzam (levén erre sokkal hivatalosabb az én újságíró kollegám: Karezag Vilmos), de lenni kell a dologban valaminek, mert nem zörög a — tűzoltó, ha a szél nem fújja.

Már pedig, mindég halottam a természetudományok érdemes professzorától, Nagy Pál barátomtól, hogy a tüzet eloltja a víz. Epen ezért igen egészséges emlének tartom, hogy a színházi felügyelő: Telegdi László, kezében egy vízipuskával mindannyiszor állitassák a primadonnák lábikrái mellé valahányszor operettet adnak. Legalább lesz — foglalatossága.

Ez intézkedésért mély hála lesz kötelezve az a tekintélyes publikum, mely a ezelegdutezai színházba belefér. Mert bizony számra nézve is tekintélyes.

Emlékszem rá, hogy párbajozó Temesvári idejében egy alkalommal a karzat solo 150 florénust hozott be, pedig az igazgató ur suszterjének, szabójának, mindenfélé rendű és rangú szállítójának, s hitelezőjének konyhabelisége ingyen pozitiókat foglalt el a felső régiókban.

A támlásszékekben elfér 179 hazafi és honleány (egyesével), a szerelmesek turbékolására alkotott alsó zártzésekben 66 pár szorongathatja egymás kezét a suba alatt, a 41 páholyban városi uraságokból 160 nyujtózkothatik, falusi uraságokból 320 szokott gyönyörködni, a földszinten legalább 200 tanuló (?) ifjú ágaszkodik a lelkesedéstől, midőn kritikus pillanatban érkezik haza a férjek mintaképe: Menelausz, vagy a „Kis doktor”-ban el akar sülni a rakéta. — A felső zártzésekben 75 hely van alkotva olyan kisasszonyok számára, a kik nem kisasszonyok.

Ha már most ide számítjuk Somolik urat a nagy dobbal, a jegyszédő urakat és uróket, a zsinór padlás magas rangu lakozót, a menydörgések és villámlások hatalmas urát, a modern Jupiter tonant: Borándot, s Dinorah kecskéjét — bátran kiadhatjuk sztatistikai hitelességgel, hogy a debreczeni színházban, ha mind kisasszonyok tlnének, legalább 1.200 kisasszony sütné le szemérmes szemeit, s nyitná ki jobban ártatlan fülecskét, midőn a „Kis menyecskeben” dalol a csalogany.

Teljesen igazsága van Haraszti urnak, hogy ennyi ember egy hamar nem jut ki a szabad levegőre. Emlékszem rá, hogy boldogult újságírókodásom alatt ren-

deson kijátszottunk egy felső páholyban 6 játszma kalabriaszt, míg a publikum elmasirozott, pedig a tek. szerkesztő nem nagyon volt jártas a nem bázard játékok fogásaiban. Szó sincs tehát róla, hogy a nézőtér át kell alakítani.

És pedig nemcsak a tűzveszély miatt!

Ha csupán ezért kellene, felesleges volna Haraszti tanár ur cikke után az én lamentatióm. De van a kérdésnek más bibéje is.

A debreczeni színházra ez idő szorint szép idők járnak. Helyesen. Ideje már, hogy a színházban a bugyelláris is gömbölyödjék. Ilyen bankójárasu napokon természetesen az ördög sem gondol színházi bajokra. Az igazgató futyól, a kórta futyóréz, s a női karnak csak úgy gömbölyödik az arca a nagy boldogságtól. Van napfény, virágillat, süttő szellő s debreczeni kolbász. Katya baj!

Hanem alásan engedelmeket kérek, az én finantiális scrupulositásom nem elégzik meg a párolgó kolbászszal, hanem azt is szeretné tudni: milyen hosszú? Nemcsak a jelenre spekulál, de a jövőre is előreagaskodik.

A jövőnek a mult a látképe. Ezért okos ember mindég a mult eseményeiből vonja le a tanuságot. Tegyük mi is így, mint az okos emberek, s vessünk egy pár sandalitást a debreczeni színház multjába. Ne menjünk nagyon messze, csak a legközelebbi évek történetéről huzzuk fel a körtinát! Mit tapasztalunk?

Határozottan konstatalhatjuk, hogy már három igazgatói időszakon keresztül az első év minden igazgatójának beült. Az első évben a Temesváry egészsége után minden ember úgy tudakozódott, a ki jót akart: hogy érzi magát a — nagyságos ur? Savanyuan mosolygó Mándoky Béla annyit összebogarászott az első évben, hogy már a második évben 4000 frt. veszteségről panaszkodott, s a ki az első évben leereszkedett a publikumhoz, a második évben összeesapta bassus Török Miklót jökedvü Foltényi bácsival, s elküldte őket bérletet handlirézni. Most a harmadik igazgató, Krecsanyi első éve virágzik, mint Gonosz Pista orra.

Ne adja a coulissák istene, hogy az ő első évei után is a Temesváry és Mándoky második s harmadik évei kétévetkezzenek, de én nagyon tartok tőle. A közönség rendszeren lelkesedik az új szinárulat iránt, kiváncsi a primadonna szép szemeire, a szép Heléna idomaira, hanem az újdonság ingerével műpartoló lelkesedése is folytonosan csökken. — Ez így van mindenütt, hol a színháznak ugyanazon egy közönsége van!

Ezért minden színháznak egyik föltáratása, közönséget neveljen. Ma már megtajtják a tyukot mosteraégesen, skatnyalába rakják a hangot, mint a datolyát világitanak az istennyiával. Ha minden kidudta találni az emberi ész, miért ne nevelhetne a színház magának Macesnásokat!

És a debreczeni színháznak ezen feladata még mindig nincs megoldva. Közönség ugyanaz, mint a Rákóczy-harang. A tógyszeres polgári elem, s a szegényebb sorsu intelligencia, mely nem jart színházba ezélt sem nem jar ma sem.

Legfőbb oka az, hogy nincs hely. Tessék csak elgondolni, hogy egy magamformáján szegény beamter, ki két eladó lányt szeretne a maga nyakáról a más nyakára rázni, hova váltson jegyet? A támlásszékekben 4 helyet 4 forintért vesztegetnek, már pedig a kisasszonyok ocsóbb helyre nem mehetnek, nem enged a nagy fene rang! A ezvis-polgár, kiknek telnek az udvari páholyra is nem szeret a parfümmel vegyülni, a felső zártzésekre pedig az „anyjuk” nem megy a Herkó páternek sem. Még csak az kellene, hogy ott olyan kisasszonyka mellé jusson az apjuk, a ki nem kisasszony! Nem jó a tűzzel játszani.

A debreczeni színházygyet gondolkodott már ezen, s egészen helyesen találta azt a tervet, hogy a földszinti álló hely, olesó zártzések s a felső páholyok kasszáltságának; az egész földszinten közepen kétfelé osztott, s a mai árkakal tetemesen ocsóbb támlásszékek álljanak a rangos hivatalnok kisasszonyok rendezésére; a szerelmesek turbékolását alkotott sötét alsózártzések helyébe világos páholyok jönnének, hol azonban szüntén szabad volna szerelmesen turbékolni, de nem olyan kézzelfoghatólag: végre az egész második emelet alsó zártzésekkelé alakittatnak át, ha a nézőtér fel sem tűnének azok a kisasszonyok, teljes nyugalomban ülhetnek polgári elem, mindkét lábával lelkes-

betné a most álló volna azon nagysá a támlásszékekbe pedig nagyon fáradt.

Teljes bünb mint a színhágyegyekem lett volna ban egy előterjesztés (pedig nagarról a vigjátékról hogy most Nagy debreczeni szinpek ezt a kis inkább, mert kulkere.

Tapasztalás ezeni színhágyegykörül, s egyedül ügyi bizottsága, tüntangle és trikó ott van a színház Ha neki nincs s kor nincs is ott.

Ha tehát s más kollégái sikrátiót végezni a hogy tyukkal-k színházi feltgyel fentebbi tervet, Messiaé, de ha a homlokát, akk quo. Mert nagy zottság, s Telegistennek a pereputtyot, va N.-Kikind

U J D

* A debreczeni kormányos tervé danyát — mely gett ő felségének kalmuk megszé Pongrácz Géza ben körtetett, szifirazzattal. Egy a zsinati peoset Méitán képezi

* A Kikindenek Sándor nem feledkezik téren talalozók hamorral irt ez munkban is olv ház nézőtere” figyelmeztetjük dor különben seget fejt ki a

* A nyofogja megtartat

* Tavasyenyhe idő volt jannáriusban. — baj, csak aztatgat. —

* A távlozváról és a fog ideköltözni mélyzetü igazdezik.

* A hely f. é. február a „Korona” v

* Jegyzszomszédos Mpett fel: Csaj Az utóbbi lett séggel.

* Komóhova furakodt zönség, mely ment évezni a hosszú kötelek teni kezdttük, ralyne fogja iteni a debre az „a rany tegnap produk a szinpadon s löt ebben nem utza végén ment volna a gazgató, ki m tudatában akk a szinpad én debreczeni k

pártfogásban hunyt szemme elődjének is mint megfog midőn tapasztot nem tulaj jára használja vári és Mánd mentetők volt tók alatt a k mérvben az el voltak szorul áron vonzzan

ottunk egy felső páholyban 6
briasz, míg a publikum el-
pedig a tek. szerkesztő nem
járta a nem bázard játékok
Szó sincs tehát róla, hogy a
kell alakítani.

ig nemcsak a tűzvészely mi-
pán ezért kellene, feleslege
ziti tanár ur cikke után a
iom. De van a kérdésnek m

precezi színházra ez idő s
lők járnak. Helyesen. Ideje m
pházban a bugyellaris is g
Ilyen bankójárásu napokon
az ördög sem gondol szil
igazgató futyól, a kórsta fü-
a női karnak csak egy gömbö-
araza a nagy boldogságtól. Van
ragillat, süttető szellő s deb-
bász. Katya baj!

m alásan engedelmeket kérek, az
is scrupulositáson nem elég
párolg kobáccsal, hanem
eretné tudni: milyen hosszú?
a jelenre spekulál, de a jövőre
akodók.

vőnek a mult a látkepe. Ezért
r mindég a mult eseményiből
tanuságot. Tegyük mi is így,
kos emberek, s vessünk egy pár
a debreczeni színház multjába.
ük nagyon messze, csak a leg-
évek történetéről huzzuk fel a
Mit tapasztalunk?

rozottan konstatahatjuk, hogy
igazgatói időszakon keresztül
müden igazgatónak beüött.
ben a Temesváry egéssége után
mber úgy tudakozódott, a ki jót
mber érzi magát a — nagyságos
nyuan mosolygó Mandoky Béla
szobogároszt az első évben, hogy
ásodik évben 4000 ft. veszteség-
zködött, s a ki az első évben
lett a publikumhoz, a második
szecsapta bassus Török Miklóst
Foltényi bácsival, s elküldte őket
handhözre. Most a harmadik
tó, Kreszanyi első éve virágzik,
bosz lista orra.

adja a coullissák istene, hogy
évei után is a Temesváry és
második s harmadik évei ké-
nek, de én nagyon tartok tőle. A
grendesen lekesedik az új szintár-
nt, kíváncsi a primadonna szép
a szép Helena idomaira, hanem
mag ingerével műpártoló lelkesen
folytonosan eszöken. — Ez így
adentül, hol a színháznak ugyan-
y közönsége van!

ert minden színháznak egyik fölhi-
közönséget neveljen. Ma már meg-
a tyukot mosteraégesen, skatu-
akják a hangot, mint a datolyát s
nak az istennyával. Ha mindent
találni az emberi ész, miért ne
ne a színház magának Maecce-

a debreczeni színháznak ezen
még mindig nincs megoldva.
g ugyanaz, mint a Rakóczy-ha-
tőgyökeres polgári elem, s a
szabza ezeüött sem nem jár ma

egőbb oka az, hogy nincs helye!
essék csak elgondolni, hogy egy
formáján szegény beamter, ki két
ányt szeretne a maga nyakáról a
akára razni, hova váltsen jegyet?
asszekekéből 4 helyet 4 forintért
éneke, már pedig a kisasszonyok
hegyre nem mehetnek, nem enge-
gy fene rang! A ezivis-polgár, ki-
nek az udvari páholyra is nem
a parfümmel vegyülni, a felső zart-
pedig az „anyjuk” nem megy
ó paternek sem. Még csak az kel-
ogy ott olyan kisasszonyka mellé
az apjuk, a ki nem kisasszony!

a tűzzel játszani.
debreczeni színhágyegylet gondol-
már ezen, s egészen helyesnek
azt a tervet, hogy a földszinti álló
leső zartszékek s a felső páholyok
ltassanak; az egész földszint
n kétfelé osztott, s a mai árkánál
en olcsóbb támlásszékek álljanak a
hivatalnok kisasszonyok rendel-
re; a szerelmesek turbékolására
t sötét alsózárszékek helyébe vi-
páholyok jönnének, hol azonban
szabad volna szerelmesen turbé-
de nem olyan kézzelfoghatólag: s
az egész második emelet aló-
kékké alakíttatnak át, hol a nagy
ben fel sem tűrnének azok a kir-
yok, teljes nyugalomban ülhetne s
i elem, mindkét lábával lelkesed-

hetné a most álló diák-hadsereg, s helye
volna azon nagyszámú közönségnek, mely
a támlásszékek nem eléggé, a karzatra
pedig nagyon fáj.

Teljes bünbánattal ismerem be, hogy
mint a színhágyegylet egykori titkáranak,
nekem lett volna k. kötelességem e tárgy-
ban egy előterjesztést készíteni. A ki ér-
tesült (pedig nagyon sokan értesültek)
arról a vigjátékról, melynek az lett a vége,
hogy most Nagyikindán alakítom ujja a
debreczeni színpadot, az megbocsátja ne-
kem ezt a kis hanyagságot — annyival-
inkább, mert különben sem lett volna si-
kere. —

Tapasztalásból tudom, hogy a debre-
ezeni színhágyegylet a színdyvek intézése
körüli, s egyedül ur a városi tanács szin-
tügyi bizottsága, mely tejbatalmulag itél
tílangie és trikó felett. Ugy fogja fel, hogy
ott van a színházi felügyelő: Telegdy ur!
Ha neki nincs semmi mondanivalója, ak-
kor nincs is ott semmi rendeznivaló!

Ha tehát szerkesztő urambátyám és
más kollégái sikerrel akarnak valami opé-
riót végezni a színház körül: tanácslom,
hogy tyukkal-kalácsal kerüljék a
színházi felügyelőt, mert ha az helyeali a
fentebbi tervet, akkor meg fog születni a
Messiás, de ha az ő tetszésével összehittöte
a homlokát, akkor marad minden in statu
quo. Mert nagy ur a városi színdygi bi-
zottság, s Telegdy László az ő profétája!
Istennek ajánlva az egész szerkesztői
pereputyót, vagyok

N.-Kikindán 1882. jan. 11-én.

Suhogó.

UJDONSÁGOK.

* A debreczeni ref. zsinat al-
koimányos tervezete egyik iroit dispél-
dányát — mely legfelsőbb jóváhagyás vé-
gett ő felségének küldetik fel — volt al-
kalmunk megsemlélni. A könyvalaku mű
Pongrácz Géza helybeli könyvkötészeté-
ben kötetett, két színt plüshe, ezüst
cizfrázzal. Egyik felének külső lapján
a zsinati peeset szintén ezüstből látatö.
Méltán képezi a könyvkötészet remekét.

* A Kikindára számüzött Be-
nedek Sándor jeles fiatal író, (Suhogó) csak
nem feledkezik el Debreczenről. Szellemi
téren találkozik ismerőseivel, olyan józán
humorral irt cikkeiben, milyen mai szá-
munkban is olvasható „A debreczeni szin-
ház nézőtere” ezimen, melyre különösen
figyelmeztetjük olvasóinkat. Benedek Sán-
dor különben Kikindán is nagy tevékeny-
séget fejt ki az irodalom terén.

* A nyomdászegylet e hó 22 én
fogja megtartani évi közgyűléstét.

* Tavasz — télen. Ma olyan szép
enyhe idő volt, a milyen nagy ritkaság
januáriusban. — Ez egy cseppet sem volna
baj, csak aztán a taaz is viselne jól ma-
gát. —

* A távirida igazgatóság Kol-
ozsvárról és Kassáról pár hónap muíva
fog ideköltözni. A helyiséget a nagy sze-
melyzetű igazgatóság számára már ren-
dezik.

* A helybeli eszmadia ifjuság
f. é. február 8-án tartja táncmulatságát
a „Korona” vendéglőben.

* Jegyzőválasztás volt tegnap a
szomszédos Miko Pércsen. Két jelölt lé-
pett fel: Csajkos Elek és Kaszás József.
Az utóbbi lett megválasztva 14 szótöb-
séggel.

* Komédia. Oh Dandin György,
hova furakodtál! Így kiálthattod fel a kö-
zönség, mely tegnapelőtt Moliere darabját
ment élvezni a színházba, s a nézőtérben a
hosszu köteleket kifeszítve látta. Már sejt-
teni kezdtük, hogy ismét valami légki-
rállyné fogja hajmeresztő élvezetben része-
síteni a debreczeni közönséget Csakugyan,
az „a rany légy”-nek nevezett Miss
teguap produkálta nyaktörő mutatványait,
a színpadon s a nézőtérben. Megróvni va-
lót ebben nem látnánk, ha ez a czegled-
utca végén felállítani szokott sátorban
ment volna végbe, de midőn egy szini-
gazgató, ki magasztos hivatásának teljes
tudatában akkor követ el ily merényletet
a színpad és műzítés rovására, midőn a
debreczeni közönség oly kitartó, meleg
pártfogásban részesíti, nem nézhetjük be-
hunyit szemmel éppen mi, kik megróttuk
elődjének is hasonló eselekedeteit, vala-
mint megfogjuk róni minden alkalommal,
midőn tapasztalni fogjuk, hogy a szinpa-
dot nem tulajdonképeni rendeltetési czél-
jára használja valamely igazgató. Temes-
vári és Mandoky légugratásai némileg még
mentetők voltak azzal, hogy ezen igazga-
tók alatt a közönség nem látogatta oly
mérvben az előadásokat, s így mintegy rá
voltak szorulva, hogy publikumot minden
áron vonzzanak a színházba; de jelenben

nem áll fent az eset, mivel csaknem min-
den este telt ház előtt folynak az előadá-
sok, s épen ezért esudálkozunk rajta, hogy
az igazgató ezen reá nézve ép oly szeren-
csés, mint ritka körülményt nem tudja
kellőleg méltányolni s a kötéltáncolás
„nemes” mesterségével rontja a színház-
látogató közönség műzítését. Ezt tartozó
kötelességünk volt emondani.

* Többen fejezték ki előttünk a
színházlátogatók közül azon óhajukat:
vajha rákerülne a sor a magasabb fajú
szindarabokra is. Tóth Antal, a jeles
tragicus művész alakításait bizonyára él-
vezettel nézné a közönség.

* A színházban ma megint Miss
Lázó produkálja a tegnapi mutatványait,
s közben a „Fiam nagyon ostoba” vigjá-
téka adatik. Ha ma telt ház lesz a Miss
még illlep egy párszor,

* Uj találmány. A napokban több
budapesti tekiütélyes szakértők egy oly
praktikus találmányt vizsgáltak meg, mely
lehetővé teszi azt, hogy a sok táviradi
huzalok megtakaríttassanak, és ezen találmány
segítségével 8—10 táviró vonal egy
által helyettesíthető legyen. Ugyanis ezen
találmány által egy táviró vonalon 8—10
géppel is lehet dolgozni. A hozzá széksé-
ges gépezetek, valamint a személyzetnél
is nagy megtakarítás eszközölhető. — A
szakértő bizottság ezen találmányt tökéle-
sen jónak, kivihetőnek és a gyakorlatban
hasznavehetőnek nyilvánította, mire nézve
a feltaláló Sipos Sándor debreczeni me-
k. táviró tisznek több szakértői nyilat-
kozatot állítottatott ki. Fent emített rendki-
vül jövedelmező találmány létesítésére vá-
lalkozni kívánó gyárosok, vagy mecha-
nikusok felvilágosítás végett forduljanak a
feltalálóhoz, hol ezen találmány valódisá-
gáról meggyőződhetnek.

* Szép rend. A város nyomdájában
Frics József művezető ur intézkedése
folytán a szekrények alatt sepregetéskor
talált minden egyes betűért egy krt. kel-
lett az illető betűszedőnek fizetni. — Ez
a büntetés pénz aztán szépen felszaporod-
ott. S a művezető könyveket vásárolt be-
dote, mikkel az ott tanuló gyermekeket
ajándékozta meg — sorshuzas utján. Min-
denesetre dicsérendő eljárás.

* Olaszországban most folyik a
népszámlás. Tartottak tőle, hogy a Vati-
kámba küldött számláló-lapokat nem fog-
ják kitölteni, XIII. Leo azonban kiadta a
rendeletet, hogy nem kell ellenszegülni.
Csakugyan be is irták a Vatikán összea-
lakóit, elkezdve a pápatól az utolsó kály-
hafűtőig.

* Aetna és Vezuv. Horatio Sil-
vestri tanár Cataniaiból december 30 ki-
kelettel a következőket írta Palermóba:
Két nap óta az Aetna középső kráteré-
ben bizonyos működés észlelhető, melynek
eredménye a kitörő homok és hamu.
Különösen december 29-én lehetett lát-
ni, hogy első alakjában mily nagy tö-
megekben omlik el a brontoi és malettoi
szántóföldeken északnyugati irányban;
a hegyek, melyeket fehér hólepel borí-
tott, néhány óra muíva fekete színtek
váltak. — A Vezuvnál is észlelhető for-
rongás, folyton és nagy mennyiségben
tör ki belőle a láva.

* Községi választás. Margittán,
mint nekünk írják, a városi képviselői-
választás és a tisztújítás alkalmával pár-
tunk fényes győzelmet aratott. Képvisel-
őikül megválasztottak nagy többséggel:
Morvai Károly, Fehér Zsigmond, Haller
Ferencz, Szaklénár Sándor, Sinai Antal,
Szabó Sándor, Kovács Dániel, Szabó Jó-
zsef, Baróthi József, Szabó György. Tiszt-
viselőikül választottak: Baróthi Imre fő-
bíró, Pogány Sándor törvénybíró, Keeskes
Sándor pénztárnok. Esküdtek: Garai Mi-
hály, Gázmár János Sinai Antal, Komá-
romi József, Kovács János, Török István,
Egeresi Mihály Sztók József.

* A verónai aréna alatt t'reget
fedeztek föl, mely minden valószínűség
szerint a rómaiak idejében gladiátorok és
állatviadók iskolája volt. Remélik, hogy
e mellett a rég keresett via romanát is
föltalálják.

* Az orosz császárné súlyos tü-
dőbajban szenved s az oroszok határo-
zotlan kívánják, hogy több hónapot tölt-
sön Sziacziában. A czárné pedig azt akarja,
hogy férje is vele menjen; a mi nehezen
esbetik meg. Ezért az udvarnál nem tud-
ják, mihez fogjanak.

* Fölbérelt gyilkosok. Vargác
József kalocsai lakos még e hó 3-án nyom-
talanul eltűnt. Őt napra rá a város alsó
részen lévő befagyott tóban megtalálták
holttestét. S kidöztült nemsokára a bün-
tező egész borzalmas váltában. Vargá-
czt saját renkiült szép neje tétette el
láb alól. Bérgyilkosokat fogadot huszonöt-
huszonöt forintért; s e felbérelésről a nő

apja és anyja nemcsak tudomással bírtak,
hanem abba tényleg be is folytak. Kérek-
kerültek a gyilkosok Barta nevű kaloc-
csai kocsis és Kovács szintén kalocsai
lakos személyében, kik beismerték, hogy
az ittas állapotban lévő Vargácot levon-
szolták a tó partján lévő házából éjjel
tájón s fölve a lék alá eresztették; Var-
gáczné pedig távoli kisérőjük volt. Bizo-
nyították van arra nézve, is hogy Vargáczné,
ugy ennek apja és anyja ez év nyarán
Vargácot mérgezés által akarták életétől
megfosztani, mely büntény csak vé-
letlenségéből nem sikerült. Igazolva van
az is, hogy a nő utóbbi időkben felváltva
négy egyénnel szövetkezett (eredmény-
nélkül) férje meggyilkoltására. A nő
szülői: Bernáth Károly és neje szintén
elfogattak.

Násznap zalogban.

Tourseiller ur batvankét éves, fake-
reskedő, özvegy és kitűnően jellemzi ön
magát e néhány sorban.

„Erős és munkás ember vagyok,
olyan, mintia nem volnék több éves éve-
nél. Nem dohányzom s nem burnótozom.
Harmiezezer frank évi jövedelem van,
józan, esendes ember vagyok; de nem
szeretem, ha borsót törnek az orrom alá.”

Ez önjellemzést tavaly küldte el
Tourseiller ur a „Hymen” házasságköze-
vítő úgynökségnek, azon vállatok egyiké-
nek, mely diszkrété összehozza a két ne-
met . . . tisztességes czéliből.

A fakeskedő, kit az egyedüllet ko-
rában kétségbejett, egy szívet keresett,
mely megértse az övét. Ezért a „Hymen”-
hez fordult s innen kért egy 35—40 éves
özvegyet, vagy gyermektelen hajadont.

A „Hymen” kiensének elküldte egy
kisasszony fényképét. Egy igazi kisasszo-
nyét, ki még nem lépte át a négy X-et,
de már nagyon közeijárt hozzája. Tabary
kisasszonynak hívták; divatársnő volt s
bejárta az ó-világ legnagyobb részét, Ang-
liát, Ausztriát, Oroszországot, de a sze-
relem országba egészen ösmeretlen volt előtte.
Azért a „Hymen” nem csekély büszkeség-
gel ajánlá fel Tourseiller urnak e esuda-
latosan megörizett lilíomot.

Tabary kisasszony szegény volt, min-
den tökéje tiszteletreméltó ártatlansága.
De Tourseiller ur ezzel megelégedett s a
praecliminarek után, minden szépen rend-
bejött.

A mézesetek nem sokaig tartottak.
De ennek nagyrészt Teurseiller ur volt
az oka,

Az esküvő napján, midőn a lakadalmi
ebéd vége felé járt, az új férj heros-i vi-
askodásba keveredett a koresmárossal.
Tourseiller ur ugyanis tizenöt személyt
bivott meg; csak tizenkettő jött s ő csak
ennyiért akart fizetni.

A koresmáros felháborodott s ugy-
látszik, hogy a fakeskedő valami nyak-
levesztéfével felett. Ezt azonnal a rendör-
ségre vitték s a két pinczér ezalatt „zá-
logba zárta” az egész násznepet, a meny-
aszonyal együtt s fölváltva örködtek az
ajtó előtt, hogy senkise távozzék addig,
míg a számla ki nem egyenlítettik.

Ez rossz omen volt a jövendő házi
békére nézve. A két hitvestars nem is ér-
tette meg egymást. A mult szombaton a
törvényszék előtt álltak, válóperüket tár-
gyalva.

Tourseiller ur azt erősíti, hogy fe-
lesége mindennap eltángálta s társaságá-
ban „ven lator” nak, négyzemközt pedig
gyengéden „ven marhá”-nak czimezte.

— Csak adj egy kis évi járadékot!
mondá egy a faképnél hagylak hogy no!

S ugy látszik hogy a menyecske az
ellen is panaszkodott, hogy férje hazudott
azt mondván, hogy erős, akár husz éves
korában. Nyilvánosság elé nem való mó-
don panaszlá a kegyetlen sorsot, mely
negyven éven át oly nehezen megörzött
ártatlanságát ily fösvényen jutalmazá.

Tourseiller ur is beleboesátkozik e
fejezet tárgyalásába. De természetesen
nem neje hidegsége ellen panaszkodik.
Ellenkezőleg! Tourseiller asszony lángoló
örökszomju hölgy. Az a roszt szokása is
megvolt, föltöbbsébe lenge öltönyben járkált
fel s alá a lakásban, érzékenyen sérve
férje szemérmét.

Ily kosztímben szokott volt férjével
antik módra viaskodni, sőt ha különös
roszt napja volt, nem sajnált egy-egy lámpát,
vagy órát is ösötörni hitvese hátán.

Végre Tourseiller asszony mene-
kült férje lakából, mindig magával vivén,
mint mondá, ártatlanságát és 470 frankot.

A törvényszék tekintetbe véve a te-
kinthető vendöket, a két egymást nem
értő lényt asztaltól-ágytól elválasztja, de
Tourseiller asszonynak 5000 frank évi
díjat rendel fizetni!

S így ő nagysága nem panaszkod-
hatik az üzlet miatt.

Az időjárás.

Európában: A nagy légnomás (777)
az Alpok és keleti Kárpátok közt vonul
el nyugatról keletre; a depresszió (758—
759) a keleti tenger déli részénél van.
Északon erős szelekkel az idő boros,
felhős; dényugaton esendes, derült. A
hőmérséklet kisebbedik.

Hazánkban: Többnyire nyugatias,
részben keleteis, helyenkint erős szelek
mellett a hőmérséklet általában kisebb-
edett, a légnomás délen nagyobb, észak-
kon kisebb lett. Az idő többnyire napos,
felhős-borussal váltakozik, helyenkint de-
rült. Csapadék a keleti félben esakis egy
pár helyen volt hóval. Kevés dényugati
rész kivételével az egész országban fagy-
pont alatt nyugaton kisebb, keleten na-
gyobb 5—8 foknyi hideg volt.

Kilátás a jövő időre: Hazánkban:
többnyire napos, felhős borussal váltako-
zó időt várhatni továbbra is, kevés he-
lyi csapadékkal.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Péntek, jan. 13-án

adatik:

Az amerikai párba.

Szombaton:

Czifra nyomoruság.

Szabó József,

felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

345. szám.

ÁRJEGYZÉK.

az „ISTVÁN” gőzmalom

készítményeinek

készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben

költségmentesen

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN

ingyen zsákkal.

A. Asztali dara nagyszemű . . .	25.60
„ szinte 30 kilós zacskóval . . .	—
B. szinte apró szemű . . .	—
„ szinte 30 kilós zacskóval . . .	—
C. Dara középszerű . . .	25.60
„ szinte 20 kilós zacskóval . . .	24.—
0. Királyliszt . . .	24.60
1. Lángliszt . . .	23.80
2. Montliszt . . .	23.—
3. Zsemlyeliszt különös . . .	22.20
4. „ „ „ „ . . .	21.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű . . .	20.80
6. „ szinte 2-od „ . . .	19.80
7. Közép kenyérliszt 1-ső „ . . .	19.—
8. „ „ 2-od „ . . .	17.60
8 1/2. Barna „ 1-ső „ . . .	16.40
8 3/4. „ „ 2-od „ . . .	13.—
9. Lábliszt . . .	10.60
10 1/2. Veres liszt á 50 kg. . .	—
11. Finom korpa zsákkal . . .	5.—
11. „ „ „ „ „ „ „ „ . . .	4.40
12. Durva korpa zsákkal . . .	4.60
12. „ „ „ „ „ „ „ „ . . .	4.—
K. L. Készeses liszt simán őrlőre . . .	—
R. I. Rozsliszt 1-ső rendű . . .	—
R. II. szinte 2-od „ . . .	—
R. III. szinte 3-ad „ . . .	—
R. IV. Rozsokorpa . . .	zsákkal —
„ „ „ „ „ „ „ „ . . .	zsák nélkül —
A. K. Árpakása 00.	—
„ szinte 0	—
Simán őrlött buzaliszt zsákkal . . .	13.40
Ugyanaz „ „ „ „ „ „ „ „ . . .	12.80
„ szinte 3	—
„ Arpadara 5	—
A. Arpa liszt 6	—

Debreczen, 1881. nov. 1.

A. B. C. 0—9 sz. 25 és 85 kilo.	
10 1/2 11. 12.	50 50
R. I.—III. számig	85
A. K. 00—5 számig	50
Arpaliszt	75

